Numai geniala fantezie triumfă in cel mai anevoios tur al lumii

On Septembrie 01, 2010

Omul care face dovada apropierii de o "faptă exemplară" face, de asemenea, dovada apropierii sale de Dumnezeu.

Nimic nu dovedește mai bine ce maestru în arta navigației fusese Magellan decât faptul că tocmai el, care a răzbit cel dintâi prin această cale maritimă, rămâne totodată pentru mult timp și ultimul care a izbutit să străbată această cale fără să piardă o singură corabie. Dacă ne gândim cât de elementare erau mijloacele de investigație ale navelor sale, care trebuiau să cerceteze fiecare din sutele de artere și canale laterale, înaintând și revenind mereu, pentru a se întâlni de fiecare dată în anumite locuri. Dacă ne gândim că ele nu puteau pluti decât cu ajutorul vântului care le umfla pânzele, că nu aveau decât o cârmă de lemn pentru pilotarea lor, și că toate acestea s-au petrecut într-un anotimp neprielnic, cu un echipaj istovit, abia atunci înțelegem de ce trecerea norocoasă a lui Magellan prin strâmtoarea aceea a fost privită ca o minune pe care au slăvit-o atâtea generații de navigatori.

Dar, ca în toate domeniile de activitate umană, adevăratul geniu al lui Magellan a fost – și în arta sa nautică – răbdarea. El a dat dovadă de nezdruncinată răbdare, de prudență și prevedere. O lună întreagă stăruie în căutarea sa, cu nouă încredere și cu sentimentul răspunderii. El nu se grăbește, nu gonește înainte sub biciuirea unei nestăpânite nerăbdări – cu toate că, în adâncul său, sufletul îi tremură desigur de dorința de a ajunge în cele din urmă la capătul celălalt, de a zări în sfârșit imensitatea radioasă a Mării de Sud. La fiecare răscruce, la fiecare bifurcare, el își împarte flota; de fiecare dată, când două nave cercetează un fiord îndreptat spre nord, celelalte două pornesc în același timp spre sud, să cerceteze un alt canal.

Omul acesta singuratic, născut într-o zodie rea, parcă știe că nu trebuie să se încreadă niciodată în noroc. Dintre multiplele drumuri ce se deschid înainte-i, el nu alege niciodată vreunul la întâmplare, cum fac atâția alții, aruncând banul să vadă cum cade: pe față sau pe dos. El caută și cercetează toate drumurile, pentru a găsi la urmă unul singur: drumul cel bun. Şi astfel, o dată cu geniala sa fantezie triumfă și cea mai prozaică și mai modestă, cea mai personală dintre virtuțile sale: stăruința eroică. *

Leadership: Poți să întregești fizionomia apropierii de o "faptă exemplară" pe care numai geniala fantezie o face să triumfe în cel mai anevoios tur al lumii, privind lucrurile nu numai de foarte de sus și de foarte departe, ci și de foarte din adânc?

Dovada apropierii de "fapta exemplară" este, de asemenea, o dovadă a apropierii tale de Dumnezeu. Aceasta este puterea care-l face pe om să transgreseze, prin apartenența la credința cea mai vie, toate obstacolele spațiului și timpului. Tocmai fapta exemplară a lui Magellan a fost caracteristica puterii care îl face pe om fără de moarte și veșnic, este autoritatea puterii de a fi unic într-un spațiu al cărui pilon de rezistență este visul care te face să mergi mai departe, chiar dacă în toată lumea este criză.

Pentru a întregi deci fizionomia acestui nedepășit fenomen al apropierii de "fapta exemplară" pe care numai geniala fantezie o face să triumfe în cel mai anevoios tur al lumii, putem spune că Magellan a privit lucrurile nu numai de foarte de sus și de foarte departe, ci și de foarte din adânc. El a fost precum Dumnezeu care înainte de a înfăptui "Marea Operă", își despletește cuvintele cu grijă: *„Facă-se voia Mea precum în cer așa și pe pământ”.*

Mai întâi este credința în înfăptuirea unui miracol, apoi acest miracol poate să unească pământul de cer. Cum spunea Jean Paul: "Ceea ce este un miracol pe pământ este o regulă în

ceruri." Numai prin aceasta înțelegem de ce o faptă exemplară ca a lui Magellan, primul om care a făcut vreodată înconjurul lumii, seamănă cu realizarea lucrării lui Dumnezeu pe pământ. Fiindcă credința nu se naște dintr-o minune, ci din minune se naște fapta glorioasă care certifică credința într-o putere supraomenească ce controlează totul.

Leadershipul are ca fundament planul spiritual al lumii nevăzute, putând fi exprimat prin următoarea recurență: "Dumnezeu se arată doar celor care împlinesc un destin măreț printr-o faptă exemplară".

Cred că aceasta este voința lui Dumnezeu, să fie aproape numai de cel care își manifestă voința colosală de a înfăptui minuni. Operand cu aceste concepte, credința și fapta cuprinse în "Marea Operă", trebuie să cercetăm omul din interior, din adânc, pentru a oferi revelația "genezei lui interioare", a fenomenului originar al expresiei identificate în limbajul visului: *"Sunt visul pe care Dumnezeu l-a avut asupra umanității înainte de creație, depășind orice posibilă dorință și imaginație din partea omului obișnuit".*

Numai geniala fantezie triumfă în cel mai anevoios tur al lumii dacă este să luăm în considerare fapta lui Magellan. Şi, ca să mă ajut de cuvintele lui Ştefan Zweig, scriitorul cel mai fidel faptelor însemnate, voi lăsa cuvintele lui să spună totul:

"Întotdeauna un om realizează maximum posibil numai când fapta lui devine exemplară. Şi, din această privință, exemplul lui Magellan - fapta lui aproape uitată - a dovedit pentru toate timpurile că o idee, dacă e purtată de aripile geniului, dacă e dusă mereu și hotărât înainte de o pasiune, se vădește la urmă mai puternică decât toate elementele naturii. Măreața lui faptă a arătat că un singur om, cu scurtă și trecătoarea sa viață, poate transforma într-o realitate și într-un adevăr nepieritor ceea ce fusese numai o dorință, numai un vis pentru sute de generații."

* Notă: Stefan, Zweig - *Magellan* , Editura Tineretului, 1955.

Source: https://neculaifantanaru.com/numai-geniala-fantezie-triumfa-in-cel-mai-anevoios-tur-al-lur